

Ma, dat Karel enige weken thuis is, heeft hij mij een verslag gegeven, notwithstanding hieronder woordelijke volgt:

Op 5 Maart ben ik ziek geworden; 13 Maart werd Hattington gebeschermd. Ik lag in het leg or. Van het Legor werden het dak en enkele kribben vernield. Wagens m'n ziekte heb ik 4 dagen in de bushor op een smalle bank geslapen. Daarna ben ik in het ziekenzuchtje van het Legor Loeborg opgenomen. Ik had dodelijk ruzie met een ziekenoppressor. Hij wilde me al gelijk lijd. 27 Maart werd ik in het O.T. Legor in "Ergate" gestuurd. Ik werd met een auto tot Dortmund g'bracht, 5 uur heb ik er over gedaan om van Dortmund naar Ergate te komen. (afstand wa. 10 K.M.) De zwart koffer, die ik had was daarvoor de oorzaak. 's-avond ben ik naar den dokter gegaan. Na een 1/2 uur wachten vroeg de dokter: "Wat denkbaar je?" Toen liet ik mijn opmerkingen zien. Daarop vroeg hij, of ik me in staat voelde met een transport naar Holland te komen, waarop ik JA antwoordde. Ik moest even m'n heurt afwachten, werd onderzocht en de papieren naar Holland werden direct klaar gemaakt.

Dienzelfde avond nog probeerden wij een auto te pakken te krijgen, maar alles ging de andere kant uit. Om half 11 koorden we naar het reserve-lakret terug. 's-morgens 1/2 5 bewoerde een van de rodelkruis-zuunen, dat er om 1/2 5 een trein zou gaan. Bij het station gekomen bleek deze eerst om 5.50 te vertrekken. Zuidoende hebben we nog 1/2 uur in de wachtkamer geslapen. De trein bracht ons van Ergate naar Manden. Daar was voll-staan. We moesten uitstappen, 's-avonds om de trein verder rijden. Achteraf bakken was het beter zo, want waren we verder gereden, dan waren we uit de koers gemaakt. Van Manden zijn we naar Werk gelopen. Over een afstand van 7 K.M. hebben we een O.T. Hode-Kruiswagen gehad. In Werk probeerden we weer auto's te krijgen naar Hamm, maar er konden steeds niet meer dan 2 of 3 personen mee. (we waren met 7 man) Om 1/2 6 ging een aansluitingstrein van Werk naar Hamm. Onderweg moesten we allemaal een keer uit vanwege de Dalkbomwerpers; so vlogen slechts over. So zijn we verder gegaan.

Van der broekstukken zijn we in H. ene-Buid aangekomen. 's-avonds leet wortel er een trein naar Münster. We besloten in de wachtkamer te gaan slapen, maar vanwege de kou zijn we om 2.15 uur opgetrokken en zijn we om 2.5. 6 K.M. lange weg afgegaan. Hierover deden we 3 uur. Eigenaardige 6 K.M.! Toen zijn we door-gelopen naar het station. Naar de stationssteeg was overal door puin ver-sperd. We vroegen een stationswachter waar de trein vertrek en hij antwoorde "Loop naar stads rechtuit, dan vindt je het vengelf". Na lang lopen hebben we een halpstationnetje bereikt. Het was toen ongeveer 6 uur 's-morgens. En de trein, die om 5.45 zou komen, kwam gelukkig om 7 uur, zodat we niet te laat waren. De trein bracht ons vlot naar Gronau; zonder moete passpoorten we de grensovergang. We waren na 1 dag 's-morgens om 9.30 uur op Nederlandse grondgebied. Hier zorgde politie voor een beoorenwagen voor ons, die ons naar de quarantaine in Saschade bracht. Daar kregen we te eten en werden van on-gedierte gezuiverd. 's-Nachts sliepen we hier en zijn de volgende morgen om 7 uur op stap gegaan en tot op 15 K.M. van Deventer gekomen. De volgende morgen weer zoveel mogelijk met beoorenwagens tot Deventer. Bij de brug gekomen was deze met een kwartier geloden gespord. Toen zijn we naar het bergengale-gor gegaan en na 2 uur was de brug weer vrij. Toen zijn we tot Apeldoorn ver-der getrokken. Die nacht zou er niets van slapen komen, want er zou een trein komen, die ons tot Utrecht bracht. Inmiddels begon het te stormen en te regenen. Daarop vroegen de D.K. zuunen of er voor ons geen onderkruisen was. Te werden naar de wachtkamer gebracht, waar de kachel brandde. Om 3 uur kwam er bericht, dat de trein niet zou rijden, maar vanwege de kachel lekder brandde, bleven wij in de wachtkamer zitten. Om 4.15 uur berichtte de stations-chef ons, dat er een trein naar Utrecht zou zijn; een lange wehrmachtstroin op 1 personen en 2 goederenwagens na. Hiermede zijn wij naar Utrecht gekomen. Vervolgens van Utrecht tot vlak bij Woerden. Toen kan ik niet meer, de stam was zo vreselijk, dat ik haast niet meer voeruit kon komen. Hier meldde ik mij in het H. Presenthuis, doch kan niet voor 1/2 5 terecht. Ik had geen Ne-derlands geld bij me en morgens werd Duits g'eld vangenomen. Toen heb ik een bootje lopen bedelen om het een en ander te drinken te krijgen.

Daarna gingen we naar het Kraspeldhuis; vandaar naar de Pastorie, waar we te eten kregen (hoel lekkere pap). Vervolgens weer terug naar het Kraspeldhuis. Om 7 uur moest ik er uit, maar ik was voor zo ziek als een hond. Toen ben ik in een klein hoekje gaan zitten. Na enig o' tijd kwam er een juffrouw en die hieldde help bij de politie; ik werd naar het ziekenhuis gebracht, waar ik het g'ed had. Ik werd ochter niet opgenomen, omdat het ziekenhuis te vol was. Toen werd ik 's-middags gemaarschd, dat er 7 wagens klaar stonden. Vervol-gens werden we naar Alphen vervoerd.

Om 9.30 's-morgens vertrokken we vandaar met een lege schuit en na redelijk lang ploeteren kwamen we 's-nachts om 3 uur in Den Haag aan. Ik bleef tot 6.30 op de boot slapen en maakte, dat ik om 7 uur thuis was. K a r e l.